

РЕШЕНИЕ

№ 24059

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3226** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „България Еър“ АД срещу решение № 44 от 06.01.2025г. по НАХД № 12429/2023г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав. С решението е изцяло потвърдено наказателно постановление № 376 от 21.08.2023г. изд. от Началник на ГПУ – С. към РДГП – Аерогари – ГДГП – МВР, с което на осн. чл. 51 от ЗЧРБ на „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се подробни съображения, че както в АУАН, така и в НП не са посочени изчерпателно законовите разпоредби, които са нарушени. Счита се, че разпоредбата на чл. 19, ал.1, т. 1 от ЗЧРБ е неотнормисима, тъй като касаторът е превозвач. Искане се отмяна на решението, както и на НП.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 44 от 06.01.2025г. по НАХД № 12429/2023г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав е изцяло потвърдено наказателно постановление № 376 от 21.08.2023г. изд. от Началник на ГПУ – С. към РДГП – Аерогари – ГДГП – МВР, с което на осн. чл. 51 от ЗЧРБ на „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ..

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 363 от 02.08.2023 г., съставен от С. Г. Г. на длъжност командир на отделение към ГКПП - Аерогара С. е установено, че на 25.07.2023 г., около 08.05 ч. в [населено място] на ГКПП - Аерогара С. е извършена гранична проверка на влизащите в страната пътници, пристигнали с полет F. от Тел А. за С. с превозвач „България Еър“ АД. При проверка на документите за пътуване на пристигналия с посочения полет F. от Тел А. за С., пътник D. Н. М. М. Н., [дата на раждане], гражданин на П., с документ за пътуване № 5510947, изд. на 09.06.2022 г., притежаващ многократна „единна виза“ тип „С“ № [ЕИК], изд. от КС на Полша в И., валидна от 18.07.2023 г. до 14.01.2024 г., която не е използвана за влизане в държава, прилагаща изцяло достиженията на правото на Шенген, е констатирано, че превозвачът „България Еър“ АД е превозил до Република България лицето без наличието на валидна виза или разрешение за пребиваване, като е издал превозни документи - билет и бордна карта.

И. проверката служител към ГКПП - Аерогара С. приел, че превозвачът „България Еър“ АД е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето. Превозвайки лицето до Република България без валиден документ за пътуване, като е издал превозни документи - билет и бордна карта, превозвачът е нарушил разпоредбите на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Лицето в случая не е отговаряло на изискванията на чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 6, ал. 1, т. б от Регламент (ЕС)2016/399 и тези на РМС №284 от 12.04.2023 г.

Въз основа на горепосочения АУАН е издадено процесното НП № 376 от 21.08.2023 г. на Началник на ГПУ-С. към РДГП-Аерогари-ГДГП-МВР, с което на основание чл. 51 от ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК.

Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на жалбоподателя. Посочил е, че в акта и наказателното постановление изрично е посочено, че лицето не е отговаряло на изискването на чл. 6, ал. 1, т. "б" от Регламент (ЕС) № 2016/399. Мотивирал е, че посочената в НП като нарушена разпоредба на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ вменява изрично задължение за превозвача, нарушаването на което е основание за ангажиране на административно-наказателната му отговорност по чл. 51 от ЗЧРБ. Заключил е, че нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, поради което законосъобразно наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност е наложил санкция по реда на чл. 51 от

ЗЧРБ в предвидения от закона минимален размер 2000 лева.

Решението на СРС е правилно.

С чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ е установено, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват.

Легалната дефиниция на „паспорт или заместващ го документ“ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на ЗЧРБ, съгласно която "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват.

Според чл. 6, ал. 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 2016/399 - при планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшествашъ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни се прилагат следните условия: да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване.

Разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ вменява задължение на превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя.

Съгласно чл. 51 от ЗЧРБ, при неизпълнение на задължението за извършване на проверка от превозвача дали чужденецът притежава валидна виза или разрешение за пребиваване, се налага санкция в размер от 2000 до 10 000 лв. за всяко превозвано лице.

В случая лицето D. H.M. M. H. се явява гражданин на трета страна по смисъла на чл. 2, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/399 и при влизане на територията на държава членка на ЕС е следвало да разполага с валидна виза. Същият е притежавал паспорт с положена многократна виза тип C, издадена от КС Полша в И.. Видно от Решение № 459 на Министерския съвет от 2014 г. за одобряване прилагането на Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г., изменено и допълнено с Решение № 284 на Министерския съвет от 2023 г. / в сила към момента на нарушението и издаването на НП/, Република България ще счита за равностойни на своите национални визи за транзитно преминаване или за планиран престой на своята територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, следните документи, издавани от държавите членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, независимо от гражданството на техните притежатели - „единна виза“ по смисъла на чл. 2, т. 3 от Визовия кодекс, валидна за две или за многократни влизания, и след като е била използвана веднъж за влизане в държава, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген“. В случая визата на

лицето е издадена в И., откъдето е пристигнал пътникът и не е използвана веднъж за влизане в държава, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген.

Съобразно чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ превозвачът е бил длъжен да извърши проверка дали пътникът притежава валидна виза или разрешение да пребивава. Като не е осъществил тази проверка, касаторът е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. След като нарушението е установено и доказано по несъмнен начин, то напълно законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 44 от 06.01.2025г. по НАХД № 12429/2023г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

ОСЪЖДА „България Еър“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Главна дирекция „Гранична Полиция“ – МВР сумата от 80 лв., представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: